

Vit funnu nakrar vindeygammur við glasi á einum lofti og húsadust á skrivstovuni – vit hövdu generator at geva okkum el til amboð. Man nakrantíð aftur fara at vera ljós har?

Eini hús tikin niður - so eru bara tvey eftir!

Á ovastalofti lá mangt forkunnigt m.a. vøttir og seingjarklæði. Ein pakki heiman av Sandi. Soleiðis sær spik og turr grind út, tá hon hevur verið goymd eini 30 ár! Á skrivstovuni vóru mong skjøl, sum vistu at siga manga søguna. Lønin var góð!)

Byrjað verður at taka takið av fyrstu húsunum

Sandfrakt er komin og byrjaður at skipa inn

Thorvald loysir – man nakað skip fara at ferma har aftur?

Noyddust at skipa upp á einum kletti í Suður-Grønlandi

Útgrunt, og eingin vegur niðan - har rann mangur sveittadropin!

So skuldi alt umskipast á flaka og flytast ein kilometur

Tað var so bitandi kalt, tá vit boraðu og sprongdu

Tað var eitt tungt tak at fáa grundina upp

Húsini byrja at taka skap og likjast sær sjálvum. Tímrið undir vindeygum var mangastaðni so fúnað, at allir útveggir, klæðningur, vindeygu og hurðar varð gjørt úr nýggjum tilfari

Reisigildi. Uttast til vinstru grannabóndin Lassi Bjerger og konan Lena, sum hava hjálpt okkum so nógv. Til høgru Kistine Hansen, sum vaks upp í Eqauiit, 1 km. frá. Hon hevur veitt okkum manga tænaðuna

Vígsla og almenn móttøka. Vinir, grannar og almenn umboð møttu fjølment

